

روش و نیازمندی‌های جریان‌شناسی در ایران (کاربردی)

نویسنده: دکتر عبداللہ گنجی

خبرگزاری فارس

FARS NEWS AGENCY

معاونت آموزش و پژوهش

اداره کل پژوهش

گنجی، عبدالله، ۱۳۴۸ -

سرشناسه

روش و نیازمندی‌های جریان‌شناسی در ایران: (کاربردی)
عبدالله گنجی

عنوان و نام پدیدآور

تهران: خبرگزاری فارس، ۱۳۹۵.

مشخصات نشر

۳۲۲ ص: ۱۴/۵ × ۲۱/۵ س.م.

مشخصات ظاهری

۹ - ۲۵ - ۷۳۲۰ - ۶۰۰ - ۹۷۸

شابک

وضعیت فهرست نویسی: فیپا

حزب‌های سیاسی -- ایران -- تاریخ

موضوع

Political Parties — Iran — History :

موضوع

ایران -- سیاست و حکومت -- قرن ۱۴

موضوع

Iran — Politics and Government — 20th Century :

موضوع

ایران -- تاریخ -- قرن ۱۴ -- جناح‌های سیاسی

موضوع

Iran — History — 20th Century — Political Wings :

موضوع

خبرگزاری فارس

شناسه افزوده

۱۳۹۵ ۹۹۹ گ / ۱۶۵۸ DSR :

رده بندی کنگره

۰۸۴۰۴۵۲/۹۵۵ :

رده بندی دیرای

۴۲۴۹۴۳ :

شماره کتابشناسی ملی

روش و نیازمندی‌های جریان‌شناسی در ایران (کاربردی)

نویسنده: عبدالله گنجی | ویراستار: علی‌رضا اله‌دادی | صفحه‌آرا: مهدی جانی‌پور تروجنی
طراح جلد: حسین براتی | چاپ: اول، ۱۳۹۵ | لیتوگرافی و چاپ: مدیران | شمارگان: ۲۰۰۰ نسخه
قیمت: ۱۸۰۰۰ تومان | دفتر نشر فارس: تهران، ضلع شمال شرقی تقاطع خیابان انقلاب اسلامی و خیابان حافظ، کوچه شهید سعیدی، بن‌بست شبنم، معاونت آموزش و پژوهش خبرگزاری فارس، واحد انتشارات
تلفن: ۰۲۱ - ۸۸۹۱۱۶۶۹

www.farsnews.ir = publications@farsnews.ir

حق چاپ برای ناشر محفوظ و هرگونه استفاده از مطالب کتاب منوط به کسب اجازه رسمی از ناشر است.

فهرست مطالب

۱۱	مقدمه ناشر
۱۳	مقدمه نویسنده
۱۷	فصل اول: لزوم روش و قاعده در جریان شناسی
۲۰	طرح یک چارچوب (چارچوب روشمند جریان شناسی)
۲۳	چرستی جریان
۲۳	نقد و بررسی تعاریف موجود
۲۶	وجه خنثی جریان با مفاهیم مشابه
۲۷	تعریف جریان شناسی
۳۰	جریان‌ات وجود در ایران
۳۰	۱- جریان‌ات به سبب ضعف مدیریت
۳۱	۲- جریان‌ات مرجع و دور از مدیریت
۳۱	۱-۲- جریان روش سبزی
۳۲	۲-۲- جریان دانشجویی
۳۳	۳-۲- جریان عالی حوزوی
۳۴	۳- جریان اپوزیسیون
۳۷	فصل دوم: ابعاد غیرسیاسی یا مبانی اندیشه جریان
۴۰	۱- اندیشه گام اول جریان شناسی
۴۱	۱-۱- هستی شناسی
۴۵	۲-۱- معرفت شناسی
۴۸	۱-۲-۱- عرفی گرایی (معرفت نسبی گرا، شکاک، جوهرست)
۴۹	۱-۲-۱- عرفی گرایی فردی
۵۰	الف: عرصه خردورزی و جهان بینی
۵۰	ب) عرصه گرایش ها و نگرش
۵۱	ج) عرصه رفتار و کنش
۵۱	۱-۲-۱-۲- عرفی کردن دین
۵۱	الف) قلب ماهیت دین
۵۱	ب) متکثر شدن حقیقت دین (پلورالیسم دینی)
۵۲	ج) بشری ساختن دین
۵۳	۱-۲-۱-۳- عرفی شدن جامعه
۵۴	الف) عرفی شدن ساختاری

۵۴	 (ب) عرفی شدن نهادی
۵۵	 (ج) عرفی شدن فرهنگی
۵۶	 (د) عرفی شدن منزلت‌ها
۵۶	 (و) عرفی شدن روابط اجتماعی
۵۸	 ۱-۳- معرفت ذات گرایانه (رویکرد مؤمنانه)

۶۳ فصل سوم: شناخت ابعاد سیاسی

۶۶	 ۱-نسبت دین و سیاست
۶۷	 ۱-۱- سازگاری دین و سیاست
۷۱	 ۱-۲- تبعیت دین از سیاست
۷۶	 ۱-۳- تفکیک دین و سیاست
۸۲	 ۱-۴- وحدانیت دین و سیاست
۸۵	 ۲-حاکمیت مذهب سیاسی (هدف‌نهایی تشکیل دولت)
۸۷	 ۱-۲- نسبت مذهب و ماباه عام هدایت
۹۰	 ۳- مرجع اعمال حاکمیت
۹۲	 ۴- محدودیت اعمال حاکمیت (شیوه کنترل قدرت)
۹۳	 ۴-۱- الگوی محدودیت ارزش (اعتدالی)
۹۶	 ۴-۲- الگوی محدودیت نهاد
۹۶	 ۴-۳- الگوی محدودیت قانونی

۹۹ فصل چهارم: ابعاد جامعه‌شناختی جریان

۱۰۲	 ۱- زمینه‌های پیدایش جریان (منطق موقعیت)
۱۰۲	 مطالعه موردی ۱
۱۰۴	 مطالعه موردی ۲
۱۰۵	 ۱- زیرساخت ساختاری
۱۰۵	 ۲- زیرساخت فکری
۱۰۶	 ۳- زیرساخت اجتماعی
۱۰۷	 ۲- مولدان اندیشه جریان
۱۰۹	 ۳- حاملان اندیشه یک جریان
۱۱۱	 ۴- وجوه ادراکی اندیشه
۱۱۱	 ۴-۱- عمق
۱۱۱	 ۴-۲- صدق
۱۱۲	 ۴-۳- سازگاری

۱۱۷	فصل پنجم: روش گفتمان در جریان شناسی
۱۱۹	فواید روش گفتمانی
۱۲۰	الف: چارچوب نظریه گفتمان
۱۲۵	۱- قابلیت دسترسی و اعتبار
۱۲۶	۲- عناصر و وقته‌ها
۱۲۶	۳- زنجیره هم ارزی و تفاوت
۱۲۷	۴- حوزه گفتمانی
۱۲۷	۵- از جاکندگی
۱۲۸	۶- انسداد یا توقف
۱۲۸	۷- مشروط / محتمل بودن
۱۲۹	۸- ضمیمه با خرموت
۱۳۰	۹- سوزگی سیاسی
۱۳۱	۱۰- غوره
۱۳۱	۱۱- مفصل بندی
۱۳۲	۱۲- هژمونی
۱۳۳	۱۳- هویت و غیریت
۱۳۴	۱۴- دال مرکزی
۱۳۴	۱۵- دال تهی
۱۳۵	معرفت شناسی گفتمان
۱۳۶	۱۶- شناسایی فضای تخصم
۱۳۶	۱۷- تعیین زمان و مکان
۱۳۶	۱۸- منازعات معنایی در تحولات اجتماعی
۱۳۷	تحلیل گفتمان
۱۳۸	۱- اهداف تحلیل گفتمان
۱۴۱	۲- تکنیک‌های تحلیل گفتمان
۱۴۲	نقد نظریه گفتمان
۱۴۴	ب) گفتمان در ایران
۱۴۶	۱- گفتمان انقلاب اسلامی
۱۴۸	۲- گفتمان لیبرالیسم (نئولیبرالیسم)
۱۴۹	۳- گفتمان جهانشمول و منازعه معنابخش گفتمان‌های رقیب
۱۵۰	۴- اصلاح طلبی / اصول گرایی
۱۵۲	۵- گفتمان ملی گرایی
۱۵۳	۶- گفتمان چپ (کمونیسم، مائوئیسم، سوسیالیسم، نقاط)
۱۵۳	۷- گفتمان روشنفکری

۱۵۴	۸- گفتمان جریان دانشجویی
۱۵۵	چگونگی تحلیل گفتمان جریان
۱۵۵	مطالعه موردی ۱
۱۵۶	۱- گفتمان اصول گرایی
۱۵۶	۲- گفتمان اصلاح طلبی
۱۵۷	۳- گفتمان ملی گرایی
۱۵۷	۴- گفتمان چپ (سوسیالیستی / مارکسیستی)
۱۵۷	مطالعه موردی ۲: اصولگرا / اصلاح طلب
۱۵۸	۱- شناسایی فضای تخصص
۱۵۸	۲- تعیین زمان و مکان
۱۵۸	۳- منازعات معنایی و تحولات اجتماعی
۱۵۹	۴- مناه تن در تحلیل گفتمان
۱۵۹	۵- من، معنا و کردارهای اجتماعی
۱۶۰	ملاحظات اول برای تحلیل متن
۱۶۲	جمع بندی
۱۶۳	فصل ششم: روش تاریخی
۱۶۷	بخش اول: روش جامعه شناسی معرفت
۱۶۸	۱-۱- جریان در موقعیت خاص اجتماعی
۱۷۲	۱-۲- جایگاه معرفت دینی در جامعه مدرن
۱۷۸	۱-۳- تأثیر معرفت غیر بر مولدان فکری جانات ایران
۱۸۶	۱-۴- کار برد جامعه شناسی معرفت در جریان شناسی
۱۸۹	مطالعه موردی ۱
۱۹۱	مطالعه موردی ۲
۱۹۶	بخش دوم: تطور گفتمانی - معرفتی
۱۹۸	۱-۲- ثبات معرفتی - ثبات گفتمانی
۱۹۹	۲-۲- ثبات معرفتی - تطور گفتمانی
۱۹۹	۲-۳- تطور معرفتی - تطور گفتمانی
۲۰۰	مطالعه موردی ۱ (روحانیت مبارز تهران)
۲۰۰	۱- گفتمان و معرفت در دهه اول انقلاب اسلامی
۲۰۲	۲- گفتمان و معرفت در دهه دوم انقلاب اسلام
۲۰۵	۳- گفتمان و معرفت دهه سوم انقلاب اسلامی
۲۰۸	مطالعه موردی ۲ (مجمع روحانیون مبارز تهران)
۲۰۹	۱- گفتمان و معرفت در دهه اول انقلاب اسلامی

۲۱۴	۲- گفتمان و معرفت در دهه دوم انقلاب اسلامی
۲۱۷	۳- گفتمان و معرفت دهه سوم انقلاب اسلامی
۲۲۱	مطالعه موردی ۳ (سازمان مجاهدین انقلاب اسلامی)
۲۲۲	۱- گفتمان و معرفت در دهه اول انقلاب اسلامی
۲۲۵	۲- گفتمان و معرفت در دهه دوم انقلاب اسلامی
۲۳۰	۳- گفتمان و معرفت در دهه سوم انقلاب اسلامی
۲۳۵	مطالعه موردی ۴ (دفتر تحکیم وحدت)
۲۳۵	۱- گفتمان و معرفت در دهه اول انقلاب اسلامی
۲۳۸	۲- گفتمان و معرفت در دهه دوم انقلاب اسلامی
۲۴۰	۳- گفتمان و معرفت در دهه سوم انقلاب اسلامی
۲۴۴	بخش سوم: راه‌های بازنشانی و آینده‌ها و بحران‌های ملی
۲۴۵	پدیده‌ها و بحران‌های ملی ایران
۲۴۸	شاخص‌های سنجش بحران
۲۴۸	۱- سیاست‌های کلان نظام
۲۴۸	۲- فرامین و جهت‌گیری‌های امام (ره) و رهبری
۲۴۸	۳- منافع ملی
۲۴۹	۴- قانون و قانون اساسی
۲۵۱	راه‌های شناخت مواضع جریان‌ها
۲۵۶	بخش چهارم: روش مطالعه طولی- تاریخی
۲۵۶	چهار جریان فکری ایران معاصر
۲۵۹	خاستگاه دوگانه ناسیونالیسم در ایران
۲۶۱	چیستی ناسیونالیسم
۲۶۴	تعریف ناسیونالیسم
۲۶۷	مبانی معرفتی ناسیونالیسم
۲۶۹	۱- اولین صف‌بندی‌ها (صدر مشروطه)
۲۷۰	۲- صف‌بندی‌ها در دوره پهلوی اول
۲۷۱	۳- صف‌بندی‌های پس از شهریور ۱۳۲۰
۲۷۱	۴- صف‌بندی‌های ملی شدن صنعت نفت
۲۷۲	۵- صف‌بندی‌های پس از ۱۳۴۰
۲۷۳	۶- صف‌بندی‌های صدر انقلاب اسلامی
۲۷۴	۷- صف‌بندی‌های پس از تثبیت انقلاب اسلامی
۲۷۵	۸- صف‌بندی‌های پس از رحلت امام (ره)
۲۷۶	۹- صف‌بندی‌های پس از خرداد ۱۳۷۶
۲۷۷	۱۰- صف‌بندی‌های پس از سال ۱۳۸۳

فصل هفتم: روش اصولی ۲۸۱

اصول انقلاب اسلامی ۲۸۶

۱- نوع نظام مستقر (جمهوری اسلامی ایران) ۲۸۶

۲- امام خمینی (ره) (بنیانگذار) ۲۹۱

۳- ولایت فقیه ۲۹۳

۴- قانون اساسی ۲۹۷

۵- سیاست‌های کلی نظام ۲۹۹

۶- نوع نگاه به غرب ۳۰۲

۷- دعوت و صدور انقلاب اسلامی ۳۰۶

۸- باور به مسئولیت‌های بومی در اداره کشور ۳۰۸

منابع و مآخذ ۳۱۳

مقدمه نام

جریان‌شناسی از مهم‌ترین موضوعات جهت فهم و تحلیل مسائل سیاسی، اجتماعی، فرهنگی و فکری در ایران است که از جذابیت خاصی برخوردار می‌باشد. تاریخ‌مندشدن شکل‌گیری، رفتار و مواضع جریان‌ات یکی از منابع مهم در مطالعه تاریخ معاصر ایران است که صرف‌داان نامی را به خود معطوف کرده است. کتاب‌هایی که در ایران معاصر در حوزه جریان‌شناسی تألیف شده‌اند بسیار اندک و در عین پایین بودن کمیت، فاقد تبیین چگونگی ورود به شناخت جریان‌ات هستند. حال سؤال مطرح شده این است که چگونه می‌توان یک جریان را شناخت؟ متد علمی آن چگونه است؟ و رهیافت‌های علوم انسانی را چگونه می‌توان در فرآیند شناخت جریان‌ات استخدام کرد؟ دقت در تولیدات موجود درباره جریان‌شناسی نشان می‌دهد که تاکنون روشی برای شناخت و مطالعه جریان‌ات، خصوصاً جریان‌ات سیاسی و فرهنگی در ایران وجود ندارد و نویسندگان و گویندگان این موضوع، مبتنی بر فهم سلیقه محور به آن می‌پردازند. دکتر عبدالله گنجی از دانش‌آموختگان علم سیاست در ایران که سال‌ها در

محافل دانشجویی به مبحث جریان‌شناسی پرداخته است در این کتاب الگویی جهت مطالعه روشمند جریان‌ات مختلف در ایران ارائه کرده است. کتاب حاضر تلاش می‌کند تعاریف ابتر از جریان‌شناسی را با تکامل پژوهش‌های پیشین مرتفع نماید؛ در نتیجه تلاش شده است شناخت حوزه اندیشه جریان‌ات مقدم بر عرصه‌های دیگر معرفی شود، چراکه تا شناخت اندیشه میسر نگردد، ابعاد سیاسی، اجتماعی، فرهنگی و اقتصادی جریان‌ات ممکن نخواهد بود. در این کتاب با بهره‌گیری از روش‌های تاریخی و گفتمانی همچون جامعه‌شناسی معرفت، سیر تطور تاریخ، مطالعه طولی - تاریخی و روش اصولی مطالعه جریان‌ات سیاسی تسهیل شده است. این اثر که در نوع خود برای اولین بار در ایران تألیف و منتشر می‌شود، می‌تواند علاقه‌مندان به جریان‌شناسی را کمک نماید تا از طریق «روش» به موضوع وارد شوند. روش‌های موجود در این کتاب به مثابه یاد گرفتن روش ماهی‌گیری است؛ بدین معنی که با مطالعه این کتاب می‌توان مستقلاً به شناخت جریان‌ات پرداخت و از مراجعه به دلاس‌های میدانی و سخنرانی‌ها در این زمینه بی‌نیاز بود. این کتاب آمیزهای از مسائل نظری و میدانی است که با هدف کاربردی کردن روش‌های موجود در کتاب، ترکیب شده است.

روش‌های موجود در کتاب علاوه بر توضیح چگونگی روش، با «مطالعه موردی» در ایران عجین شده تا جنبه‌های عینی کاربردی آن لحاظ گردد. امید است این کتاب راهگشای علاقه‌مندان به موضوعی جریان‌شناسی خصوصاً جوانان و دانشجویان باشد و موجبات علمی و روشمند شدن مطالعه جریان‌شناسی در کشور را فراهم آورد.

سید نظام‌الدین موسوی
مدیرعامل خبرگزاری فارس

مقدمه نویسند

در دوران طولانی تحصیل و تدریس در مقاطع گوناگون دانشگاهی و حضور در شورای مرکزی تشکلهای دانشجوهی و اجرای دورههای متعدد آموزشی، شاهد این موضوع بودم که یکی از محورهای اصلی مباحث آموزشی جریان شناسی است. با مطالعه محتوای مربیان و استادان حریف طی سالهای متمادی به این باور رسیدم که اکثر مباحث ارائه شده معمولاً «استانهای سیاسی، حزب شناسی یا معرفی ساختارهای جناحی و جبهه ای است. ورود رونالد به معرفی جریانان سیاسی - به صورت طبیعی موجب تحریک عواطف (و حساسیت) تنفر می شود و بدون اینکه دانشجو با محتوای فکری - سیاسی جریان آشنا شود، علقه یا تنفر آن نسبت به جریان تقویت می شود. لذا به این نتیجه رسیدم که باید جریان شناسی را قاعده مند کرد. منظور از جریان چیست؟ تفاوت آن با جناح، جبهه، حزب، گروه، انجمن و... چیست؟ آیا می شود متدی را طراحی نمود که بتوان «روشنند» به مطالعه جریانان پرداخت؟ تجربه طولانی برگزاری دورههای آموزشی یا سخنرانیهای دانشگاهی باعث گردید این خلأ را در روند

جریان‌شناسی کشور احساس نمایم و پس از مطالعه کتاب‌های موجود در حوزه جریان‌شناسی (که محدود نیز هستند) به این باور رسیدم که شناخت «تفکر - جریان» و «روشن شناخت» یک جریان مقدم بر شناخت بقیه ابعاد آن است، چرا که این اندیشه‌ی جریان است که مدعای آن درباره چپستی و چگونگی عمل حکومت، قدرت و سیاست را رهنمون می‌شود و در عین حال رفتار یک جریان نیز متأثر از اندیشه آن جریان است؛ بنابراین با اولویت قرار دادن اندیشه، در صدد طرحی برآمدم که بتواند ضمن کاربردی نمودن جریان‌شناسی در ایران، آراء روشمند نماید و در عین حال از مفاهیم ساده، بومی و میدانی برای انتقال موضوع مخاطب استفاده شود. لذا با الهام از آموخته‌های روش‌شناسی در مقطع دکتری، تجربی عینی جریان‌شناسی در طی سالیان متمادی به این نتیجه رسیدم که بدون قاعده و امتداد نباید به جریان‌شناسی وارد شد و در عین حال نباید از روش‌های درسیک علوم انسانی که بعضاً با محیط بومی ایران انطباق نمی‌یابد استفاده کرد. لذا با مطالعه گسترده جریان‌ات سیاسی کشور به این باور رسیدم که اساس رفتار سیاسی، کشور و نوع قضاوت آنان نسبت به نظام مستقر و چرخش‌های تعجب‌آور برخاسته از چرخش سیاسی را نمی‌توان با برچسب «ضد انقلاب»، «قدرت طلب» و «وابسته به تصاویر نشست، بلکه باید به چرخش معرفت‌شناسانه و مبانی فکری آنان توجه نمود. اگر مبانی فکری، هستی‌شناسی و چگونگی شناخت هستی (معرفت‌شناسی) یک جریان سیاسی مورد توجه قرار گیرد و درک یک جریان فکری از رابطه انسان با خدا، با خود، با حکومت و با دیگران کشف شود، راحت‌تر می‌توان رفتار سیاسی و چارچوب نگرش آن جریان نسبت به نظام سیاسی، آزادی، حقوق بشر، اسلام سیاسی، مشارکت سیاسی - اجتماعی و... را به نظاره نشست؛ بنابراین در صدد برآمدم تا در جریان‌شناسی، اولویت اصلی را به «جریان‌شناسی فکری»

اختصاص دهم، چرا که شناخت فکری و دستگاه شناخت‌شناسی یک جریان فهم رفتار، نگرش، تصمیمات و... را تسهیل می‌نماید. اگر شناخت ریشه میسر شد (مبانی و معرفت)، شناخت شاخه نیز مشکل نخواهد بود. با بررسی کتاب‌ها و مقالات چارژ شده در حوزه جریان‌شناسی جای «روش‌شناسی جریان‌شناسی» یا «متد جریان‌شناسی» یا «نیازمندی‌های جریان‌شناسی» را خالی یافتیم و در تعریف، هستی جریان‌شناسی نیز طیف مختلفی از تعاریف را مشاهده کردیم که اکثر آنان را جامع نیات

در این کتاب رصافه می‌فی یا توصیف یک یا چند جریان سیاسی نیستیم، بلکه درصدد ارائه چارچوبی هستیم تا خوانندگان محترم شخصاً با به کار بستن این چارچوب به جریان‌شناسی بپردازند. در سراسر کتاب تلاش شده است مباحث طرح شده جنبه انتزاعی خود را بپذیرد و بنابراین برای تقویت جوهره کاربردی مباحث، بین مطالعه‌های موردی و چارچوب جریان‌شناسی رفت و برگشت وجود خواهد داشت. بدین معنی که برای انطباق چارچوب ابداعی با عینیت فضای کشور، مطالعه موردی یا رفتارهای سیاسی با سوابق به یادگار مانده جریانات را مرور خواهیم نمود. به طور مثال یکی از شاخص‌های شناخت جریانات در این کتاب «مواجهه آنان با فرآیندهای اسلامی کشور»، نظیر بحران‌های ملی، جنگ و... است، بنابراین اگر پای یک جریان به بیسی چند موضوعاتی باز می‌شود، نه با هدف جریان‌شناسی و معرفی یک جریان، بلکه برای تقویت جنبه‌های عینی و کاربردی مباحث می‌باشد. در مثالی دیگر، سیر تطور گفتمانی جریانات از محورهای مورد بررسی است، بنابراین ممکن است گفتمان یک جریان در دهه اول، دوم یا سوم انقلاب اسلامی با هم مقایسه شود. این مقایسه نیز با هدف جریان‌شناسی نیست بلکه در راستای تقویت روش و قاعده و کاربردی کردن آن است. هرچند ممکن است بخشی از شناخت

جریان هم در آن مستتر باشد؛ بنابراین تأکید می‌شود که در سراسر این کتاب به دنبال جریان‌شناسی نیستیم بلکه تلاش خواهیم کرد برای اولین بار قالب و قاعده‌ای ابداع شود که ابعاد مختلف یک جریان در این قاعده و قالب ریخته شود تا قدرت تفهم نسبت به آن تقویت گردد. بدون تردید این نوشته و نوع موضوع مورد بحث به دلایلی همچون بکر بودن و ضعف بضاعتی نویسنده، دارای کاستی‌ها و نقایصی است. لذا از خوانندگان و علاقه‌مندان به بحث جریان‌شناسی مصرانه استدعا دارم به تکامل آن در چاپ‌های بعدی کمک نمایند تا ان شاء الله به مجموعه‌ای جامع و قابل دفاع تبدیل گردد. لازم به توضیح است که تلاش کردم ارزش‌های موسوم و کلاسیک موجود در علوم انسانی به صورت کلیشه‌ای استفاده ننمایم، اما در برخی موارد همچون «روش گفتمانی» به جهت ناآشنایی اکثر مخاطبان با آن مجبور به توضیح چارچوب کلاسیک آن شدم.

عبدالله گنجی

پائیز ۱۳۹۵